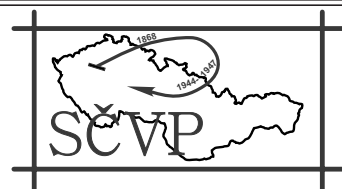

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

5/2014

SNĚM SČVP 2014

Nejdůležitější událost letošního roku máme vlastně již za sebou. Byl jí III. Sněm našeho Sdružení, který se konal 23. 4. 2014 v Litoměřicích.

Sněmu se zúčastnili kromě hlasujících delegátů z téměř všech regionů i vedoucí regionů, dále čestní členové, další hosté a pochopitelně, že i všichni funkcionáři Sdružení. Celkem nás na jednání bylo 94.

Za přípravu a organizaci Sněmu je třeba pochválit přípravný minivýbor a hlavně vedení regionu Litoměřice, který si celou náročnou organizaci této akce vzal na sebe. Díky jim vše proběhlo v důstojném prostředí.

V průběhu zasedání zazněla mnohá hodnocení uplynulého období od II. Sněmu do současnosti. Nejzávažnějším problémem se jeví neustálý pokles členské základny, kterou se nám nedaří dostatečně doplňovat za odcházející, většinou zasloužilé členy.

Důležitým úkolem III. Sněmu byla volba Celostátního výboru SČVP. Ten byl zvolen z navržených kandidátů podle jednotlivých regionů v abecedním pořadí takto:

Ing. Miroslav Němec, Jaromíra Němcová, Lubomír Sazeček, Alexandr Stejskal, Vladimír Ledvína, Miloš Šimek, Jaroslav Báča, Jiřina Kačerová, Helena Horáková, Jiřina Novotná, Daniela Zelenková, Jiřina Kolouchová, Miroslav Kučera, MUDr. Vlastimil Tuháček, Zdeněk Zajíček, Ladislav Hirs, Mgr. Ludmila Čajanová, Zdeňka Novotná, Anna Mázničková, Ing. Miroslav Nerad, doc. PhDr. Boris Iljuk, CSc., Ing. Ludvík Engel, Jiřina Kolářová, Marie Nečasová, Miluše Průšová, Václav Porazík, Kateřina Ničová, Remigius Haken, Václav Kynšt, Alžběta Michlová, Vlasta Holmanová, Ing. Blanka Langrová, Mgr. Dagmar Martinková, Rostislav Jirásek, Alena Trojovská, Ing. Jaroslav Vodička, Milada Švábenská, Naděžda Brůhová a Slávka Černá.

Z tohoto Celostátního výboru potom vzešlo Předsednictvo. Předsedkyní Sdružení byla opětovně zvolena paní Jaromíra Němcová, která navrhla za svou 1. místopředsedkyni Mgr. Dagmaru Martinkovou. V dalších funkcích k žádným změnám nedošlo. Pouze, z důvodů zlepšení činnosti, byla zřízena Organizační komise kterou povede Ing. Miroslav Nerad z olomouckého regionu a Internetovou komisi bude řídit současný redaktor Zpravodaje a jednatel Předsednictva Lubomír Sazeček. Předsednictvo tak je nyní 14ti členné. Poslední nutnou volbou bylo zvolení KRK, kterou nadále povede Ing. Miroslav Cinert. Komise je opět pětičlenná se dvěma náhradníky. red.

Ukrajina a její etničtí Češi

V posledních měsících se potýkáme se špatně řešeným problémem žádosti etnických Čechů na Ukrajině o jejich návrat do původní vlasti. Překvapuje zejména neadekvátní reakce zodpovědných, kteří mohou v jejich prospěch konat a nás přitom nekonají, respektive jejich situaci ještě bagatelizují. Je to naprostá impotence kompetentních orgánů, jinak to nelze nazvat.

Současně je také nutné připomenout stejně opatrný postoj SČVP k tomuto „volání o pomoc“. Přes přijaté oficiální stanovisko se někteří jednotlivci vyjadřují kontraproduktivně. Dokonce si toho všimají i sdělovací prostředky a přitom hovoří o nejednotnosti postojů volyňských Čechů. Viz Parlamentní listy ze dne 29. 3. 2014. O to více je pozitivní postoj nezávislého občanského sdružení „Sedm paprsků o. s.“, které aktivovalo různé sbírky na podporu případných reemigrantů a hledá přitom také i možnosti k usídlení a zaměstnání očekávaných reemigrantů.

Jistě, že si všichni přejeme, aby se nic zlého na Ukrajině nestalo. Bohužel naše historická zkušenost s Rusy nás vede k velké opatrnosti. Především rok 1968 je pro nás věčným mementem. Putin se chová ještě hůře než tehdy Brežněv a celý svět se na to z dále jen dívá. Proklamovaná protiruská opatření jsou k ničemu, byla-li vůbec nějaká použita.

Takže budeme jen vzhlížet do budoucnosti s nadějí, že si ti vytrvalí jednotlivci cestu z Ukrajiny do Čech vyjednají, že jim naše úřady nebudou klást nesmyslné překážky na jejich dlouhé cestě domů!!! N. Aleb Mutac

Z Vašich dopisů a mailů

Osobnost Ing. Mikuláše Pokorného, CSc.

Narodil se před 100 lety na Volyni. Po střední škole úspěšně absolvoval Vysokou školu zemědělskou, také na Volyni. Jako mladý inženýr vstoupil v roce 1944 do Československého armádního sboru v SSSR a zvládl další studia v důstojnické vojenské škole.

Během druhé světové války se aktivně zúčastnil bojů na území SSSR, v Dukelském průsmyku aj. Po skončení druhé světové války se v květnu 1945 zúčastnil slavnostní vojenské přehlídky v Praze a pak se usadil v novém bydlíšti v Žatci.

Svou odbornou pracovní činnost zahájil ve Výzkumném ústavu Chmelařském v Žatci. Jako chmelařský odborník se na novém pracovišti orientoval speciálně na agrotechniku chmele a později i na sadbový materiál.

Velký podíl má v zavedení pěstování chmele místo v úzkých sponech (150x150) v širokých sponech, kde bylo možno agrotechnické práce (hnojení a ochrana) provádět s traktory a moderní mechanizací namísto s koňmi. Ing. Mikuláš Pokorný, CSc. patřil k první generaci chmelařských výzkumníků v poválečném období.

Během jeho náročné práce ve chmelařském výzkumu navíc v roce 1947 úspěšně obhájil kandidátskou disertační práci a stal se nositelem dalšího akademického titulu.

Ve svém volném čase se rád věnoval svému koníčku, kterým bylo včelaření. Aktivně pracoval i ve včelařských organizacích. Připomenout se musí i to, že na každoročních včelařských plesech představil kapelu a prohlásil ples za zahájený! Nechyběl snad na žádné Dočesné v Žatci, kdy býval předsedou hodnotící komise během soutěže v ručním česání chmele. Poté předával jako předseda komise i věcné ceny nejlepším česačům.

Také nelze přehlédnout, že jeho zásluhou stojí na hlavním náměstí v Žatci nejmenší chmelnička na světě, která lidem připomíná bohatou historii chmelařství a slávu města Žatec.

O Ing. M. Pokorném by se toho dalo napsat mnohem více. Jedno je podstatné, že to byl člověk všech nejlepších lidských i charakterových vlastností.

Sám důsledně prosazoval výsledky chmelařského výzkumu u pěstitelů chmele nebo na různých mezinárodních chmelařských konferencích. Byl to slušný a inteligentní pán, který nikdy nikoho neodmítl a naopak ochotně rozdával moudré rady.

Čest jeho památce! Václav Nesvadba

Malá úvaha

Byla jsem vždy ráda, když redakce Zpravodaje můj příspěvek otiskla. Měla jsem potřebu své hezké zážitky a dojmy z aktivit naší volyňské komunity sdělovat a stavět si je do protikladu Zpravodajství ČT, kde nebylo velmi často co obdivovat. Byla jsem členkou výboru SČVP v Litoměřicích, kde jsme se pravidelně každé druhé pondělí v měsíci scházeli a mimo plnění úkolů stanov této organizace jsme setkání prožívali jako příjemnou společenskou událost, obohacenou oslavami narozenin či jmenin.

Nemohu v této souvislosti nezpomenout, jak krásně a bohatě mi bylo blahopřáno k 90. narozeninám, což v té chvíli jsem nebyla ani schopna docenit.

Díky moudrému a obětavému představenstvu SČVP litoměřického regionu i celého kolektivu výboru jsme mohli pořádat každoročně pietní akce u pomníků hrdinů padlých ve válce, spoluúčastnili jsme se na zájezdech na Volyň - Český Malín, Duklu, Lidice, Podbořany - volyňské muzeum, Žatec - odhalení pomníku prezidentu Dr. Eduardu Benešovi, účastnili jsme se celostátních setkání v jiných regionech a také jsme absolvovali plavbu lodí Porta Bohemica po Labi. Lze říci, že jsme vedli bohatý, kulturně vlastenecký i společenský život, což lze dokumentovat i na uspořádání 1. volyňského plesu v Litoměřicích v březnu tohoto roku, který byl organizačně velmi náročný, ale velice mile kladně hodnocen.

Náš regionální výbor SČVP zaznamenal v tomto roce velice vítané personální omlazení, což znamená, že nebude stagnovat

v důsledku stárnutí a úbytku členů, ale právě naopak je posílen novými, vzdělanými a pracovitými členy. Kdyby se toto podařilo ve všech regionech, tak by se celé naše Sdružení nemuselo obávat zániku.

Vzhledem k tomu, že já z důvodu vysokého věku a nevyžitelnosti ve výboru SČVP regionu Litoměřice členství končím, musím konstatovat, že jsem se veškerého dění ve Sdružení velice ráda účastnila, na schůze výboru jsem chodila pravidelně a ráda. Znamenalo to vše pro mne také příjemné kulturní vyžití a budu moc ráda vzpomínat.

Věra Suchopárová

Jak to bylo s půjčkou na legie?

V letošním roce si budeme připomínat sté výročí založení České družiny. Vznikla hned po vypuknutí 1. světové války v srpnu 1914 a tvořili ji krajané žijící na území tehdejšího Ruska. Volyňští Češi se významně podíleli již na jejím založení. Mezi první členy České družiny, tzv. starodružiníky, patřilo 244 volyňských Čechů a celkem v československých vojenských jednotkách v Rusku bojovalo 1 584 Volyňáků.

K získání finančních prostředků vyhlásili představitelé Volyňáků tzv. NÁRODNÍ DAŇ dle movitosti volyňských Čechů a sbírku dobrovolných darů od jednotlivců. Zprávy o těchto dobrovolných darech se pravidelně, i se jmény a místem bydliště, otiskovaly ve volyňském tisku. Dary nebyly velké – 25,50 kopéjek; největší darovaná částka (jak zjistil E. P. v dobovém tisku) činila 5 rublů.

Jedním z pěti dobrovolníků z Okolku byl i starší syn V. Postla (*1865) Vladimír Postl (*1895), který se s Českou družinou zúčastnil památné bitvy u Zborova. (V lednu 1944 musel Strýc Vláda narukovat do Rudé armády a záhy zahynul u Ternopolu.)

Na podzim r. 1917 přijel do Ruska T. G. Masaryk. To už se česká jednotka rozšířila na samostatný armádní sbor, který byl podřízen České národní radě v Paříži (J. Bartoš, S. Kovářová: Data českých dějin). V této době pravděpodobně dochází k půjčkám (nikoliv darům), které Masarykovi poskytují volyňští Češi na stavbu legií.

O tom, že mamini rodiče Kunovi z Ivanovič-kolonie půjčili TGM na legie 500 zlatých rublů, vím od své maminky Heleny Postlové, roz. Kunové. A to, že náš děd Vladimír Postl z Okolku půjčil TGM na legie 1 000 zlatých rublů, vím nejen od své maminky.

Jedné zářivé jarní neděle v r. 1950 se u nás ve Velké Hledešbě nečekaně objevili tatínkovi starší sourozenci Anna Dostálová a Václav Postl. A opět zaznělo to, co jsem znala z tajemných návštěv tetičky Dostálové ještě v Okolku: „Toníku, *dones kupčiky!*“ Odmala mi „vrtalo díru do kolena“ to záhadné „kupčiky“, kdy tatínek vždy odkudsi přinesl plechové roury a vytáhl z nich nějaké listiny. Jednou jsem se maminky zeptala, co jsou to ty „kupčiky“. To jsem si dala! „*Takové slovo nesmíš opakovat! Kdybys to někde řekla, pošlou nás na Sibiř!*“ A teď po letech tetička Dostálová: „*Dones kupčiky!*“ Tvářila jsem se nenápadně. A opravdu! Tatínek přinesl „známé“ plechové tubusy a z nich vyndal velké listiny. Trojice si je začala prohlížet. Strčila jsem tam svůj zvědavý nos – a hle! Na velké listině čtu „KUPČAJA...“ Tak to jsou ty „kupčiky“ – kupní smlouva na pozemky v Okolku. Ani nedutám a zažívám obrovskou radost z rozluštění „detektivky“.

Najednou vedle velkých, kaligrafickým písmem azbuky popsaných lejster mi doslova vyrazí dech nenápadná listina velikosti A5 s názvem DLUŽNÍ ÚPIS. Ještě si neuvědomuji význam těch slov, ale čtu dál. Dočítám se, že Vladimír Postl (*1865) půjčuje T. G. Masarykovi 1 000 zlatých rublů na československé vojsko. Razítko a vlastnoruční podpis TGM. „*To by byl exponát pro Muzeum volyňských Čechů!*“ A už mám listinu v ruce. (O připravovaném muzeu jsem se dočetla ve Věrné stráží.) Trojice sourozenců strne a já dostávám co proto: „*Neopovaž se o tom někde cechnout!*“ Marné jsou prosby, marné naléhání. Vzácný dokument musím vrátit a v hořkých slzách a ponížení jsem vyhnána ven... S jizvou v duši však stále doufám, že se mi tatínka podaří časem přesvědčit.

Čas však neúprosně letí. Věrná stráž i Svaz Čechů z Volyně jsou zrušeny. Idea muzea se rozplynula. Po maturitě 1951 odcházím „do světa“. Prachem zapomenutí se pokrývá moje dávná iniciativa.

Jednou, již po roce 1989, mi maminka vyřizuje vzkaz od švagra, abych mu vrátila fotku kovárny jeho otce v Okolku. Ale ta je přece dávno vrácená! Seberu tedy všechno, co tatínek v letech 1945-46 vyfotil a pošlu mu to. Přitom mi nečekaně vytane na mysli „Dlužní úpis“. Tehdy se také dozvídám od maminky, že její rodiče půjčili TGM 500 zlatých rublů a že tento dlužní úpis tatínek také v tubusu opatroval, když byli Kunovi v r. 1930 rozkulačeni a deportováni na Sibiř. V zimě 1931 však otec Josef Kun podlehl tyfové epidemii.

Když byl „kulak a vykořisťovatel lidu“ po smrti, byla rodina (matka a dva synové) osvobozena. Díky své houževnaté pracovitosti si mohli dokonce zvolit k bydlení kterékoliv místo v SSSR

V roce 1934, když si našetřili něco peněz, se vydali na Ukrajinu do Okolku, kde byla provdána u Postlů jejich Helenka. Na Ukrajině však rádil hladomor. Je to následek nejen neúrody, ale i toho, že se v kolchozech muselo sklízet nezralé obilí, aby se splnily naplánované lhůty kolchozní sklizně. Bratři s matkou přivezli ze Sibíře pytel mouky a jiné potraviny. Dlouho na Okolku nepobyli. Vrátili se na Sibiř, kde poznali mnohem hodnější lidi. Matka Kunová zůstala jen do té doby, než dcera přivedla na svět druhé dítě.

Tehdy se také rozhodla požádat československou vládu o vrácení dluhu 500 zlatých rublů. S vyřizováním písemností jí pomáhal náš děda Vladimír Postl. A peníze opravdu dorazily! Někdy to sice zlaté carské pětirublovky, pouze jakési poukázky, které však měly hodnotu zlata, protože se za ně daly nakupovat potraviny i oblečení jako za zlato v americkém obchodě v Žitomiru s názvem TORG-SIN (TORGovlja S INostrancami – Obchod s cizinci).

A tak se matka Anežka Kunová v létě 1934 vydává několikrát na péší turu 30 km tam a 30 km zpět na nákupy v žitomirském TORG-SINu. Nakupuje potraviny a oblečení pro vnouče, aby zabezpečila dceřinu rodinu před hladovou smrtí.

Maminka vzpomínala, jak babička Kunová nabádala dědečka Postla, aby taky požádal čs. vládu o vrácení půjčky, ale on to odmítl se slovy: „*Nedávno jsem se odtud vrátil, tak si s nimi nebudu nic začínat.*“ Měl na mysli vyhnanství do Kurské oblasti, kam byli posláni všichni členové představenstva družstva, které se jako legální organizace zabývalo dovozem skvělých zemědělských strojů z ČSR za účelem povznesení sovětského zemědělství v Žitomirské oblasti. Byli obviněni „za propagaci kapitalismu v SSSR“ a odsouzeni na tři roky vyhnanství, kde káceli les. (Podrobnosti této kauzy líčí historička Majja Lutaj ve své knize Češi v Žitomirské oblasti – historie a dnešek, 2007).

Tak se stalo, že se Dlužní úpis dostal v kovovém tubusu v r. 1947 do ČSR. V 90. letech 20. století však všichni sourozenci Postlovi byli již dávno mrtvi. Jednou jsem se o něm zmínila bratraci Slávkovi Postlovi, který žil v Brně. Napsal mi, že ten dlužní úpis na 1.000 zlatých rublů viděl na vlastní oči, ale nevěděl, kde skončil. Můj bratr se vypravil za sestřenicí Annou Postlovou, ale ta mu řekla, že se „o žádné staré listiny nezajímá!“ A její bratr Josef prozradil, že po smrti jejich matky Anička naházela všechny staré listiny, včetně fotek, ke kotli na spalení. Tím skončilo pátrání po Dlužním úpisu na půjčku TGM pro československé legie.

Lydie Halasová-Postlová

Bez titulu

Situace na začátku roku 1944

Od 2. ledna do 19. března 1944 se sovětsko – německá fronta zastavila na řece Ikvě v prostoru Dubno – Mlynov. V okresním městě Surmiče vládla sovětská armáda a Wehrmacht držel předměstí Dubna, Zabrami. V Mlynově byla linie fronty několik kilometrů od řeky, ale německé dělostřelectvo trvale ostřelovalo městečko.

Mlynov vzdálený 24 km od Dubna hrál při této operaci významnou úlohu: byl v něm rozmístěn pluk sovětského vojska, jehož štáb byl umístěn v patře domu Miljusových. Na dvorečku za stodolou byly rozmístěny mořdíře a ostřelovaly t. zv. „budku“ – křižovatku silnic Dubno – Luck a Mlynov – Rovno, působily tak přeskupujícím se německým vojskům značné ztráty. Kromě toho, na předměstí městečka Kroňzky stálo velké množství dělostřeleckých zbraní podél cesty na Berestečko. Při ústupu z Mlynova hitlerovci vyřadili oba mosty přes řeku a jen poškodili hráz. Po této hrázi se přesouvaly sovětské jednotky přes řeku, aniž by budovaly přepraviště. Na desítky dnů se fronta stabilizovala, to vše za třeskutého mrazu a občasného silného sněžení.

V sobotu 19. ledna roku 1944 bylo v Mlynově od rána hezké slunečné počasí vhodné pro použití letectva. K nám přišly z Muravice tetičky Munia a Lusja pro zásoby proviantu. V kuchyni na plechu ležely upečené placky. Můj kolega Víta Zarecky, Čech, pozvaný „našimi“ NKVDisty, seděl v pokoji a čekal na jejich návrat z terénu. Jeho matka po smrti tatínka vlastnila fotografický podnik, ale touto dobou byla mimo městečko. Určitě chtěli získat fotky z hitlerovské okupace.

Bombardování

Víta se rozhodl vrátit domu a já jsem ho měl doprovodit. Vyšli jsme z domu na ulici. Podíval jsem se před sebe. Na obzoru jsem zahlédl malinká letadélka, která se stávala čím dál větší a větší. Byly to

německé bombardéry. Víta běžel ve směru k domu a já do našeho bytu. Ve dveřích jsem zařval „nálet!“. Vběhli jsme do pokoje jehož vnější stěna byla chráněná zemním valem a okno zajištěné proti úlomkům a padli jsme na podlahu.

Protiletadlové dělostřelectvo začalo šíleně pálit a padaly bomby. Jedna dopadla na náš dům, druhá trefila stodolu Miljusových a třetí spadla poblíž. Okna a dveře to vytrhalo i s futrami, zasypal nás prach a rozvaliny. Byli mrtví a ranění – hlavně vojáci. Před oknem ležela Žeňa Zarecka, sestra Víti, která ztratila ruku, a náš dědeček ji poskytoval první pomoc. Ve stodole ležely mrtvé obě naše krávy. Letadla jednotlivě létala nad Mlynovem a Muravici, pátrající po cílech a házející jednotlivě bomby především v Kronžkách. Poblíž domu dědy Fedoroviče byla zabita Roma Baranová, která zaháněla krávy ze statku.

Museli jsme utíkat z domu, na který spadla bomba (za našimi prarodiči). Já jsem utíkal i s tetičkou Lusiou, která byla v šoku a hrozně křičela. Nevím jestli jsem to udělal vědomě nebo podvědomě, ale vzal jsem si do kapsy v bundě pár plácek z plechu. Nacházeli jsme se v těžké situaci „v první linii frontu“. Museli jsme přejít jen v určitém místě hráz, po schodech, přeběhnout kolem střelnice a přes křižovatku silnic směřující k mostu. Byli jsme na louce, okolo strže (naproti našemu domu), kde v říjnu v roce 1942 sonderkomando postřílelo kolem 200 mlynovských židů. Schovali jsme se v rouře v propusti, s vodou většinou zamrzlou. Ale je možné dlouho ležet na ledě a sněhu v třesnutém mrazu? Konečně jsme se dostali do Muravice do domu Čecha pana Kříže. Našli jsme tam tetičku Munii. Později hospodář zapráhl koně do sani a na ně naložili trochu potravin, posadili naši dvouletou Basiu a sami s naší maminkou, za saněmi se vydali na cestu do české vesnice Libanovky. Letadla Luftwaffe odletěla, tetičky zůstaly v Muravicích a dědeček s babičkou v Mlynově, já jsem se vydal hledat rodinu do Libanovky – byla to obec, kterou jsem nikdy neviděl. Byla vzdálená několik kilometrů od Muravice. Nejprve jsem šel po stopách saní, ale sníž je brzy zasypal.

Zbigniew Wojcieszek, náš čestný člen (překlad Miroslav Němec)

Pozn. red.: článek je uveřejněn bez úprav, tak jak byl doručen!
Pokračování v příštím čísle.

Vážený pane Sazeček!

Prave o 10:20 hod. som otvoril meil a našiel som reláciu. Ďakujem Vám za príjemný darček, víte, že ja se problematikou zaujímam. Bol som v Kupičeve, kde som poznal zname miesta. Teší ma, že aj volyňaci otvorene hovoria o „hrdinoch národa“. Skupinach tzv. banderovcov, ktoré Čechom, ale aj našim Rusinom v 50tých rokoch zapríčinili toľko nešťastia a tragédie. Pozdravujem Vážené ctené vedenie SČVP.

Štefan Kruško

Sraz volyňských Čechů v Krnově

S nebývalým zájmem se setkalo pozvání na společné setkání volyňských Čechů a jejich přátel v Krnově a okolí. V počtu asi 120 účastníků se sešli v neděli 30. března 2014 v 10:00 hodin v minoritském kostele Narození Panny Marie, kde byla sloužena mše svatá za všechny zemřelé, za padlé v obou světových válkách, za oběti banderovců i oběti komunismu odsouzené do vyhnanství na Sibiř. A také za mír na Ukrajině, neboť v posledních letech se vyvinuly velmi dobré kontakty s nynějšími obyvateli bývalých českých vesnic v okolí Hrušvice a bylo by škoda, kdyby se z politických důvodů tyto vztahy narušily.

Poté následovalo společné posezení a oběd v areálu Penzion Šelmburg, kde přítomné pozdravila starostka města Krnova, paní Alena Krušinová, která je rovněž svým příbuzenstvím spjata s volyňskými Čechy a podobně i starosta města Hlubčice ze sousedního Polska Jan Krowka se zástupci podobného svazu polských krajanů, vyhnaných po 2. sv. válce z Ukrajiny.

K účastníkům promluvil i předchozí předseda Svazu moravskoslezského regionu, pan MVDr. Vladimír Samec a nynější předsedkyně, paní Novotná. Volná zábava byla velmi srdečná, doprovázena hudební skupinou ze Slezských Rudoltic a Třemešné, rovně složená ze členů volyňských Čechů. Dobrá nálada trvala až do pozdních večerních hodin. Mnozí si společně zazpívali staré písně: „Šedesát let ušlo“, nebo „Otče náš, vyslyš nás“... atd.

Mezi přítomnými byly i nejstarší pamětnice, osmdesátileté až devadesátileté. Všichni se vraceli domů spokojeni a plni radosti nad shledáním se svými starými známými a bývalými spoluobčany z různých okolních vesnic, kam v roce 47 přijeli, ale později se rozptýlili do jiných míst.

Mgr. Ludmila Čajanová

Z tisku

Volyňští Češi se v Krnově modlili také za budoucnost

Bohoslužba zahájila setkání volyňských Čechů v Krnově. Protože z Volyně a z Haliče přišli do československého pohraničí nejen Češi, ale také Poláci, zúčastnili se mše starostka Krnova Alena Krušinová a starosta polských Hlubčic Jan Krowka.

Krnov - Setkání volyňských Čechů v Krnově bylo naplánováno dlouho před eskalací problémů na Ukrajině. Původně měla být akce hlavně ohlednutím do minulosti, ale rusko-ukrajinský konflikt přinesl aktuální témata.

Setkání volyňských Čechů, jejich potomků a přátel v Krnově připadlo na čtvrtou neděli postní, které se také říkává družebná nebo radostná. Program zahájila slavnostní bohoslužba v minoritském kostele, která měla připomenout strastiplné osudy českých obyvatel z Volyně a Haliče v uplynulém století.

Byla sloužena za všechny zemřelé, padlé v obou světových válkách, za oběti banderovců, za oběti komunismu i za odsouzené do pracovních táborů na Sibiři.

Vzhledem k současnému, překotnému a nepřehlednému vývoji události na Ukrajině, ze které volyňští Češi po válce přišli do našeho regionu, byly přímluvy během mše věnovány také modlitbám za obnovení svobody a demokracie v totalitních režimech, za moudrost politiků, kteří budou rozhodovat o budoucnosti Evropy a Ruska, nebo za nespravedlivě odsouzené.

red.

Pozvání

Pozvánka žákům českých mateřských škol na Volyni na setkání které se bude tradičně konat v Žatci, v restauraci Černý Orel na autobusovém nádraží, v pátek 13. června 2014 v 10:00.

Pozvete také Vaše přátele a známé, které srdečně vítáme. Občerstvení v částce 150 Kč zaplatíte u vchodu do sálu.

Za zdolbunovskou školou Vás srdečně zve Jiřina Kačerová, za rovenskou Jiřina Vinšová a za Omelanštinu Irena Hanušová

POZVÁNKA

Vážení přátelé,

srdečně Vás i Vaše blízké zveme na společné setkání volyňských Čechů a jejich přátel našeho regionu, které se uskuteční v neděli 11. května 2014 od 15 hod. v Městském kulturním zařízení v Uničově (budova kina – Moravské nám.).

Občerstvení je tradičně zajištěno. V případě, že byste se rádi zúčastnili a nemáte možnost se dopravit, kontaktujte prosím pí. Langrovou tel: 608 845 736, odvoz Vám po dohodě zajistíme. Těšíme se na společné setkání s Vámi.

Během setkání lze zaplatit členské příspěvky 200,- Kč na rok 2014. Upozorňujeme, že členské příspěvky je třeba uhradit buď paní Langrové na setkání, nebo Vás po telefonické domluvě navštíví. Třetí možností je zaslat členský příspěvek přímo na účet sdružení, č. ú. 252001907/0300, při platbě je třeba uvést jméno. Pokud neuhradíte příspěvek včas, nebude Vám nadále zaslán Zpravodaj.

Zdeňka Holcová

Pozvání do Žatce

Zveme Vás na vzpomínkový akt při příležitosti 130. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda Beneše, který se koná v sobotu 31. května 2014 od 11:30 hodin u pomníku na Kruhovém náměstí v Žatci.

„Akce probíhá pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje pana Oldřicha Bubeníčka“

Při této příležitosti současně proběhne od 13 hodin celostátní setkání Čechů z Volyně, jejich rodinných příslušníků a přátel v kulturním zařízení Moskva, v ulici Podměstí.

Na akci bude možno zakoupit knihy s volyňskou tematikou.

Zájemci o účast na celostátním setkání se přihlásí písemně, osobně nebo telefonicky v kanceláři OV ČSBS a ČsOL Žatec, ul. Lva Tolstého 969, 438 01 Žatec, č. tel.: 415 710 734, v pondělí od 10:00 do 12:00. Příspěvek na občerstvení 150 Kč uhradíte při prezenci.

Dne 13. 7. 2014 v neděli od 10 hodin zveme na pietní akt k 71. výročí vypálení Českého Malína u památníku u hřbitova v Žatci.

Srdečně zve výbor region

Informace pro rodáky z Michalovky a okolí

Vzhledem k tomu, že se v letošním roce neplánuje setkání rodáků z Michalovky a přilehlých českých osad na Volyni, sejdeme se při příležitosti vzpomínkového aktu k 130. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda Beneše v sobotu 31. května 2014 v Žatci. Zájemci o účast se přihlaste podle pokynů uvedených v článku „Pozvání do Žatce“.

Oldřich Šulitka

Naši jubilanti

region Brno: V květnu oslaví 87 let Jaroslav Sitar ze Senkoviečkovky, nyní Branišovice, 86 let Alexander Snajder z Křemence, nyní Brno, 85 let Naděžda Hrušková ze Sergejevky, nyní Brno, 78 let Anna Chudobová z Libanovky, nyní Brno, 72 let Vladimír Kačírek ze Sklíně, nyní Olbramovice. *Všem jubilantům přejeme mnoho zdraví, štěstí, lásky a životní pohody.* Za region Jan Pavlica, předseda

region Broumov: V květnu oslaví 70 let pan Vladislav Sodomek narozený v Lucku nyní Broumov. Přejeme Ti do dalších let hlavně dobré zdraví, štěstí a veselou mysl. Za region Alexandr Stejskal

region Chomutov: V měsíci květnu oslaví 91 let Emilie Streláková z Kyjeva, bytem Chomutov; 84 let Vladislav Musil z Bílé Krynice, bytem Kadaň; 80 let Věra Sasínková z Kvasilova, bytem Jablonec n. Nisou. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let*

preje Jiřina Kačerová
region Karlovy Vary: V květnu oslaví 89 let Anna Čechurová z Malinovky, bytem Teplička; 86 let Vlasta Tušakovská z Dědovy Hory, bytem Karlovy Vary a 83 let Jaroslav Koniček ze Zubovštiny, nyní Chodov u Karlových Varů. *Všem pevně zdraví a pohodu do dalších let přeje za region* Helena Horáková

region Litoměřice: V květnu oslaví 80 let Zdeněk Doležal ze Zdobubova, bytem Litoměřice; 81 let Josef Flandera z Mirohoště, bytem Osek; 85 let Nina Bilijenkova z Mirohoště, bytem Hoštka-Kochovice; 85 let Josef Sazeček z Mirotína, bytem Chotíněves; 86 let Anna Kudibalová z Malého Špakova, bytem Třebívlice; 87 let Jiřina Kolocová z Českých Újezdů, bytem Okna; 87 let Antonie Masopustová ze Zdobubova, bytem Litoměřice; 88 let Emilie Nováková ze Zavidova, bytem Nučnice-Křešice.

Všem jubilantům srdečně přeje pevně zdraví a spokojenost

Daniela Zelenková, jednatelka

region Moravskoslezský: V květnu oslaví 60 let Dr. Ing. Anna Plchová z Krnova, nyní Paskov; 75 let Marie Urbanová ze Zborova, nyní Studénka-Butovice; 84 let Helena Januschová z Krupé Hranice, nyní Studénka. *Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.*

Za region Zdenka Novotná - předs., Marie Seitlová - taj.

region Nymburk: V květnu oslaví 95 let Anna Černá; 86 let Ludmila Černá; 80 let Ludmila Vlačihová; 80 Marie Koničková; 60 let Emile Nazarčíková; 60 let Nikolaj Palamarčuk; 50 let Alexandr Koniček a Boris Vlačiha. *Přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.* Anna Mazníková

region Praha: V květnu oslaví 92 let Emilie Vránová z Novokrajeva, nyní Černošice; 92 let Anastazie Peterková z Krasilna, nyní P-10 Uhřetěves; 86 let Ludmila Klejšmídová z Kněhyňky, nyní Jaroměř; 86 let Otakar Martinovský z Volkova, nyní Říčany; 82 let Zdeňka Krušinová z Čelákovice, nyní Sojovice; 70 let Nečasová Marie ze Mstěšína, nyní Mimoň; 70 let Vladimír Martínek ze Selenčiny, nyní Brod n. L. *Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, elánu a životní pohody. Jménem výboru regionu* Miluše Průšová

region Rakovník: V květnu oslaví 84 let Evženie Kučerová z Novokrajeva, nyní Kolečovice; 84 let Antotín Hora z Hlupanína, nyní Hořovičky; 82 let Jaroslav Vaněk z Hulče České, nyní Plzeň a 80 let Antonín Trnka z Hulče České, nyní Velká Buková.

Všem jubilantům přejeme pevně zdraví, štěstí a optimismus do dalších let. Za region Václav Porazík a Josef Krouský
region Šumperk: V květnu oslaví 90 let Žofie Lešáková Burdová z Novin Českých, nyní Rapotín; 86 let Marie Dvořáková Bartošová z Terešova, nyní Maršíkov a 85 let Vladimír Vaněček z Novin Českých, nyní Šumperk. *Všem jmenovaným přejeme pevně zdraví, štěstí.* Za region Jiřina Žáková

region Teplice: V květnu oslaví významné životní výročí, krásné 93. narozeniny čestný člen SČVP, JUDr. Ing. Jaroslav Musial, který se jako přednosta okresu Teplice a senátor mimoořádně zasloužil o vytvoření potřebného zázemí pro návrat černobylyských krajanů žijících dnes ve městech Oseku a Krupce. *Pevně zdraví a hodně síl do dalších let přeje výbor regionu Teplice.* Vlasta Holmanová

region Vyškov: Dne 11. 5. 2014 naše členka, paní Květoslava Krejčířová roz. Obhlídálová z Dražovic bude slavit 65. narozeniny, ke

kterým jí blahopřejí členové regionu Vyškov. *Za region blahopřeje* Václav Černý

region Žatec: V květnu oslaví: 80 let Ludmila Kalašová z Malinovky nyní Opočno; 82 let Marie Sikolová z Pokos nyní Louny; 80 let Božena Tamchinová z Teremna nyní Postoloprty; 82 let Emilie Nestarcová ze Sofievky nyní Podbořany; 75 let Olga Řeháková z Bocánovky nyní Velká Černoc a 83 let Jaroslav Žitný z Kupičova nyní Velká Osada.

Všem těmto členům přejeme do dalších let hodně zdraví a štěstí.

Za region Slávka Černá

Naše řady opustili

region Žatec: Počátkem dubna zemřel ve věku nedožitých 91 let pan Antonín Mora, rodák z Kvasilova, náš dlouholetý člen a také příslušník Svobodovy armády. *Vyjadřujeme upřímnou soustrast rodině, za region Slávka Černá*

region Olomouc: Odešel jeden z veteránů Svobodovy armády. V dubnu 2014 v 90-ti letech zemřel pan Václav Bouzek z Dorohostajů Českých na Volyni. Dlouholetý člen olomouckého regionu naposledy bytem Tovév v Olomouci. V řadách příslušníků čes. armádního sboru se zúčastnil osvobodovacích bojů ČSR. Prošel Karpatsko-Dukelskou operací a dalších bojů až do konce války. Po reemigraci bydleli na Velké Moravě pod Kralickým Sněžníkem, kde měli hospodářství. Vážili jsme si ho a budeme na něj vzpomínat s uznáním a úctou. *Upřímnou soustrast rodině jménem reg. Olomouc projevuje* Miroslav Neraď - před.

Peněžitě příspěvky

V regionu Rakovník přispěli někteří členové na vlastní činnost těmito částkami: Evženie Áltmanová 100 Kč; Anna Pitrová 100 Kč a Anna Hanková 50 Kč. *Děkuje vedoucí regionu Václav Porazík*

Příspěvky na tisk

bez regionu: Christýna Fialová, 800 Kč.

region Karlovy Vary: Josef Hudeček Ostrov nad Ohří 100 Kč; Ludmila Tichá Sokolov 250 Kč; Anna Čechurová Teplička 100 Kč; Larisa Zábranská Karlovy Vary 200 Kč.

region Moravskoslezský: Anna a Václav Vyhliďalovi Jindřichov 100 Kč; Dobroslav Janko Krnov 100 Kč; Jiřina Krušinová Krnov 100 Kč; Ludmila Mondeková Slezské Pavlovice 200 Kč.

region Šumperk: Antonie Tichá Vikýřovice 300 Kč; Emilie Konečná Bludov 300 Kč; Jaroslav Bílek Vikýřovice 200 Kč; Jaroslava Bílková Vikýřovice 200 Kč; Václav Jon Vikýřovice 100 Kč; Alena Trčková Vikýřovice 100 Kč; Marie Doležalová Úsov 200 Kč; Alice Bílková Nový Malín 200 Kč; Vladimír Hajný Šumperk 333 Kč.

region Domažlice: Ing. Slavomír Lokvenc Polžice 100 Kč.

region Olomouc: Vladimíra Křížová Olomouc 1.000 Kč.

region Rakovník: Jiří Hurt 100 Kč; Bohumila Marešová Šanov 100 Kč; Jindřich Bečvář Hořesedly 500 Kč.

region Praha: Jaroslava Lukavská Praha 200 Kč.

reg. Žatec: O. Berková Žatec 200 Kč; Boh. Mašek Žiželice 200 Kč.

region Litoměřice: Anna Henrychová Štětí 500 Kč; Ing. Jiří Bohatec Soběnice 200 Kč; Libuše Hývlová Litoměřice 100 Kč; Jiřina Kolocová Okna 100; Jiřina Kuklová Verneřice 200 Kč; Pavla Melničáková Dobkovice 200 Kč; Emilie Nováková Nučnice 100 Kč; Helena Šimová Litoměřice 200 Kč; Miroslav Škrabal Litoměřice 200 Kč; Marie Toušková Litoměřice 200 Kč; Daniela Zelenková Litoměřice 200 Kč; Anna Vokráčková Soběnice 200 Kč; Věra Vichová Litoměřice 200 Kč; Olga Řídelová Litoměřice 200 Kč.

region Šumperk: Viktor Hnízdil Šumperk 200 Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme Marie Nečasová - hospodárka

Slovo na závěr

Stále ve Zpravodaji zápasíme s nedostatkem materiálu na otištění. Přítom mezi vámi krajanů z Volyně je tolik krásných příběhů které mohou obohatit naše dny. Prosíme Vás proto, pošlete své příspěvky na adresu redaktora uvedenou dole v tiráži. Upozorňujeme také na naše webové stránky, adresa tamtéž!!! *Děkuje R. rada a redaktor*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podháječek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary nepošlejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. *Děkujeme!* Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsahovou náplň článků a zpráv odpovídají autoři příspěvků, potažmo Redakční rada vedená Miluše Průšovou. Redakční příspěvky a příspěvky vyžádané, rediguje paní Martina Havlová. Své příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta a.s. odštěpným závodem Praha č. j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnavosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu. **Toto číslo vyšlo 07. 05. 2014**